

II List do Koryntian

Rozdział 1

1. Paweł, Apostoł Jezusa Chrystusa przez wolą Bożą, i Tymoteusz, brat: kościołowi Bożemu, który jest w Koryncie, ze wszystkimi świętymi, którzy są we wszystkiej Achajej. 2. Łaska wam i pokój od Boga, Ojca naszego, i Pana Jezusa Chrystusa. 3. Błogosławiony Bóg i Ociec Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ociec miłosierdzia a Bóg wszystkiej pociechy, 4. który nas cieszy we wszelakim utrapieniu naszym, abyśmy mogli i sami cieszyć te, którzy są we wszelkim ucisku, przez napominanie, którym i sami bywamy napominani od Boga. 5. Abowiem jako w nas obfitują utrapienia Chrystusowe, tak i przez Chrystusa obfituje pociecha nasza. 6. A choć bywamy utrapieni: dla waszego napominania i zbawienia; choć pocieszeni bywamy: dla waszego pocieszenia; choć napominani bywamy: dla waszego napominania i zbawienia, które sprawuje cierpliwość tegoż utrapienia, które i my cierpimy, 7. aby nadzieja nasza mocna była o was, wiedząc, iż jako jesteście towarzysze utrapienia, tak będziecie i pocieszenia. 8. Abowiem nie chcemy, abyście nie wiedzieli, bracia, o ucisku naszym, który się zstał w Azyjej: iżeśmy byli nazbyt obciążeni, nad siłę, tak że nam też teskno było żyć. 9. Aleśmy sami w sobie mieli wyrok śmierci, abyśmy nie ufali sami w sobie, ale w Bogu, który wzbudza umarłe, 10. który z tak wielkich niebezpieczeństw wyrwał nas i wyrwa: w którym nadzieję mamy, iż też jeszcze wyrwie 11. za pomocą i waszą w modlitwie za nas, aby za ten dar, który w nas jest przez wiele osób, od wielu dzięki były za nas czynione. 12. Abowiem ta jest pochwała nasza, świadectwo sumnienia naszego: iż w prostoci serca i szczerości Bożej, a nie w mądrości cielesnej, ale w łasce Bożej obcowaliśmy na tym świecie, a nawięcej u was. 13. Bo nie insze piszemy wam, niżli któreście czytali i poznali. A nadzieję mam, iż aż do końca poznacie, 14. jakoście też poznali nas po części, iż jesteśmy pochwałą waszą, jako i wy naszą, w dzień Pana naszego Jezusa Chrystusa. 15. I z tą ufnością chciałem być iść do was pierwszej, abyście wtórą łaskę mieli, 16. i przez was przejść do Macedonijej, i zasię z Macedonijej przyść do was, i od was być doprowadzon do Żydowskiej ziemi. 17. Gdym tedy to chciał, izalim użył lekkomyślności? Abo co myślę, według ciała myślę, aby u mnie było JEST i NIE? 18. Ale wierny Bóg, iż mowa nasza, która była do was, nie jest w niej JEST i NIE. 19. Abowiem Syn Boży, Jezus Chrystus, który między wami przez nas był przepowiadany, przez mię i Sylwana, i Tymoteusza, nie był JEST i NIE: ale JEST w nim było. 20. Bo ile obietnic Bożych są, w nim JEST; przetoż i przezeń Amen Bogu ku chwale naszej. 21. A który nas potwierdza z wami w Chrystusie i który nas pomazał, Bóg: 22. który też zapieczętował nas i dał zadatek Ducha w sercach naszych. 23. A ja świadkiem wzywam Boga na duszę moję, iż folgując wam, nie przyszedłem więcej do Koryntu: 24. nie że panujemy wierze waszej, ale jesteśmy pomocniki wesela waszego - abowiem wiarą stoicie.